

POLGÁR ISTVÁN:

MINDIG MASZK

Dúdolgat a kályha,
lebeg a meleg,
kábit, enyeleg.
Bor kéne, meg lányka.

Bámulsz a firkádra:
még vers is lehet.
A halk rimeket
ráhínted a lángra.

Szelek ordibálnak
terein a tájnak,
mint kajla dzsinnek.

Farsang közeleg.
Nem öltesz fel maszkot
—mindig maszk az arcod.

